

[Oluf Pedersen.]

ningsforhold og sidst men ikke mindst i videst muligt Omfang at skaffe vort Land de Varer, vi i Dag har mest Brug for.“ Naar Handelsministeren siger „sidst men ikke mindst“, tror jeg, man kan omskrive det til „først og fremmest“. Ja, jeg mener ogsaa, man kan sige, det er det, Lovforslaget i Virkeligheden drejer sig om.

Efter Forslaget bevarer man jo Suspensionen af Guldindløseligheden, og om den Ting er der vist ingen Uenighed i Øjeblikket. Men saa siger Ministeren i Forelæggelsestalen, at vor Handelsforbindelse med Udlandet kan i denne Tid kun foregaa paa Basis af Clearing eller Vareudveksling, altsaa i Realiteten kun efter Princippet Varer for Varer. Der er dog Grund til lige at gøre opmærksom paa, at Handel er jo altid Varebytning, enten det saa sker ved Clearing, eller det ordnes paa anden Vis. Det, der sker, er jo et Varebytte, og selv om det nu foregaa ved Clearing, synes jeg, det maa være Formaalet, at det gaar saa uhindret som muligt, at der bliver mindst mulig Begrænsning, at der ikke bliver anden Begrænsning, end hvad Krigen nødvendiggør, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister, der jo er handelskyndig baade i Teori og i Praksis, vil være enig med mig i den Betragtning, at det hele maa foregaa saa uhindret som muligt.

Efter Lovforslaget skal Loven jo forlænges et Aar. Naar den i sin Tid blev gjort tidsbegrænset, var det, for at Rigsdagen kunde faa Anledning til at gaa Administrationen efter i Sømmene, og derfor synes jeg, det kan være naturligt ikke alene at anbefale Vedtagelse af Lovforslaget, men ogsaa en grundig Gennemgang af det.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Indstilling, de har givet Udtryk for, og skal i Betragtning af, at Forslaget i Henhold til det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser nu vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, fremsætte blot enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at han havde læst i et Blad, der hedder „Principal og Medhjælper“, at man ved Ansættelsen af nye Funktionærer inden for Vareforsyningsdirektoratet kun tog Hensyn til saadanne Ansøgere, som var Medlemmer af Handels- og Kontormedhjælperforbundet. Dette er urigtigt, der stilles ikke et saadant Krav; jeg kan altsaa berolige det ærede Medlem i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har naturligvis Ret i, at § 4 i Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. er, om jeg saa maa sige, Lovens Akse, Bemyndigelsesparagraffen, og det er rigtigt, at vi paa en Række Omraader har benyttet den Bemyndigelse, som denne Paragraf har givet Handelsministeriet, men jeg vil hævde, at vi har ikke benyttet Bemyndigelsen for meget og ikke paa Omraader, hvor det ikke var nødvendigt at benytte den — noget saadant laa der jo heller ikke i det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte videre om Bekendtgørelsen af 17. Januar i Aar vedrørende Huder og Skind. De Maksimalpriser, der dengang blev fastsat, og den Ordning, der dengang blev truffet, blev fastlagt efter en Række Forhandlinger med samtlige i Sagen interesserede, ogsaa med Landbruget. Det var en frivillig Fordelingsordning, der dengang samtidig blev gennemført, en Ordning, der efter mit Skøn, og efter hvad der foreligger for mig, har virket særdeles tilfredsstillende. Men det ærede Medlem spurgte i Forbindelse med denne Sag, om man paatænkte videre Foranstaltninger inden for dette Omraade. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at saafremt det bliver nødvendigt at træffe videregaaende Foranstaltninger, vil saadanne blive truffet enten gennem Bekendtgørelser fra Handelsministeriet, Bekendtgørelser, der støtter sig paa Forhandlinger med de i Sagen interesserede Parter, eller ogsaa gennem Priskontrolraadet.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvorledes det vilde gaa med Eksporten af Huder og Skind. Jeg tror, han vil være enig med mig i, at det, vi først og fremmest maa sørge for, er Landets Forsyning med de Varer, som Landets egne Indbyggere har Brug for, og vi har Brug for betydelige Kvanta af Huder og Skind til Dækning af Landets eget Forbrug. Hvad der bliver tilovers, er det naturligt at eksportere.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rager for de venlige Udtalelser, han fremsatte om mit Ministeriums Administration af Loven, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer, at vi bestræber os paa — det gælder ogsaa som Svar paa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Spørgsmaal — at administrere Loven og gennemføre de Foranstaltninger, det er nødvendigt at iværksætte, saa gnidningsløst som vel muligt og med Hensyn tagen til alle i Sagerne interesserede Parter. Vi maa dele Sol og Vind lige, gøre det saa